

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4C/55/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419203169
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2023:8419203169.11

Uznesenie

Okresný súd Kežmarok v právnej veci žalobcu: S.. Z.F. K., A., V. O. S., XXX XX P., proti žalovaným v 1. S.. Š. Q., J. O. XXXX/X, XXX XX Q., 2. S.. R. Q., B. XXXX/XX, P.-Y., 3. Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR, Dobrovičova 12, 812 66 Bratislava, vo veci žaloby žalobcu označenej ako „Žaloba na určenie vlastníckeho práva“, takto

rozhodol:

- I. Konanie zastavuje.
- II. Žiadna zo strán n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na tunajší súd dňa 06.11.2019, v jej doplnení písomným podaním zo dňa 04.11.2019, označenou ako „Žaloba na určenie vlastníckeho práva“ žalobca požiadal súd, aby vydal nasledujúci rozsudok:

„A. Súd u r č u j e, že dedičia poručiťela I. Q. sú spoluvlastníkmi parcel, ktoré boli evidované na liste vlastníctva č. XXX, Okres Q., Obec: T. L., Katastrálne územie: T. L., ktorý v roku 2003 vydal Katastrálny úrad v Prešove, 703 Správa katastra Kežmarok, parcely registra „,“ evidované na mape určeného operátu o celkovej výmere 147 256 m². Každý iný list vlastníctva, na ktorom sú tieto pozemky evidované, sa zrušuje. Súd p r i k a z u j e, Okresnému úradu Kežmarok, pozemkovému a lesnému odboru, na adrese Dr. Alexandra 61, Kežmarok, aby s rešpektovaním spoluvlastníctva zmienenej nehnuteľností podľa listu vlastníctva č. XXX z 29.9.2003 evidoval na spoločnej nehnuteľnosti všetkých súčasných spoluvlastníkov nehnuteľností, t.j. aj tých, ktorí sú v súčasnosti dedičmi už zomrelých spoluvlastníkov nehnuteľností tohto listu vlastníctva.

„B. Súd u r č u j e, že Okresný úrad Kežmarok, pozemkový a lesný odbor, Dr. Alexandra 61, 060 01 Kežmarok, prekročil svoju právomoc, keď zrušil spoluvlastníctvo vtedy evidované na liste vlastníctva č. XXX, Okres: Q., Obec: T. L., Katastrálne územie T. L., ktorý dňa 29.9.2003 vydal Katastrálny úrad v Prešove, 703 Správou katastra Kežmarok: parcely registra „,“ evidované na mape určeného operátu o celkovej výmere 147 256 m². Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom vnútra SR, Sekciou verejnej správy, je do 3 dní od právoplatnosti rozsudku povinná žalobcovi odoslať mu list nasledujúceho znenia: „Okresný úrad v Kežmarku, pozemkový a lesný odbor, Dr. Alexandra 61, 060 01 Kežmarok, v rozpore so zákonom pod zámkou vykonania pozemkových úprav zrušil podielové spoluvlastníctvo k lesu o výmere 147.256 m². Za popísané prekročenie právomoci sa Slovenská republika tam pôvodne evidovaným spoluvlastníkom ospravedlňuje“.

Slovenská republika je p o v i n á uhradiť žalobcovi nemajetkovú ujmu, spôsobenú prekročením právomoci svojho orgánu verejnej správy vo výške 10.000 eur. Uvedenú finančnú náhradu nemajetkovej ujmy žalobca rozdelí ostatným spoluvlastníkom, s výnimkou dedičov I. Q., úmerne podľa veľkosti ich podielu.

Dedičia lesa I. Q. sú p o v i n í spoločne a nerozdielne žalobcovi uhradiť nájomné za nimi neoprávnené užívanie lesného pozemku v cene 51,51 eur/ha ročne počnúc rokom 2018, teda 151,70 eur/rok s úrokom 5% ročne od 1.1.2018 do splatenia. Ak žalovaní záväzok splatia v lehote dlhšej ako je rok, sú úroky

splatné koncom každého roka. Uvedené nájomné žalobca rozdelí ostatným spoluvlastníkom, s výnimkou dedičov I. Q., úmerne podľa veľkosti podielu“.

2. Ako subjekty na strane žalovanej žalobca v žalobe označil, okrem žalovaných v 1.- 3. rade (pôvodne žalovaní v 1., 2. a 6. rade) aj pôvodných žalovaných v 3., 4. a 5. rade, S.. D. Q.Ú. ako žalovanú v 3. rade, R. P. ako žalovanú v 4. rade a X. Q.N. ako žalovanú v 5. rade. Na strane žalovanej, okrem pôvodných žalovaných v 1. - 6. rade, žalobca tiež označil „Dotknutý orgán žalovanej 3. rade: Okresný úrad v Kežmarku, pozemkový a lesný odbor, Dr. Alexandra 61, Kežmarok.“

3. Žalobu žalobca odôvodnil tak, že je jedným zo spoluvlastníkov lesa, ktorý bol do roku 2011 evidovaný na liste vlastníctva č. XXX, k.ú. T. L., Okres Q., v ideálnom podiele vo výške 3/5 v pomere k celku (vlastník 9). Právny predchodca žalovaných bol na tomto liste vlastníctva evidovaný ako spoluvlastník lesa v ideálnom podiele 1/5 v pomere k celku (vlastník 3). V prílohe žaloby predložil súdu výpis z listu vlastníctva č. XXX zo dňa 29.09.2003. Uviedol, že podľa tvrdenia Okresného úradu v Kežmarku, pozemkového a lesného odboru, v roku 2011 kataster nehnuteľnosti nahradil predložený list vlastníctva č. XXX dvoma novými listami vlastníctva, a to listami vlastníctva č. XXXX a č. XXXX. Tieto listy vlastníctva nikdy nevidel. Nevie, aký bol dôvod rozdelenia pôvodnej spoločnej nehnuteľnosti na dve. Dnes už však nemožno zistiť ani obsah týchto listov vlastníctva, pretože v roku 2017 Okresný úrad Kežmarok, pozemkový a lesný odbor, vydal úplne nové listy vlastníctva, ktorými spoločnú nehnuteľnosť rozdelil na neznámy počet nových nehnuteľností. Úkon nazval pozemkovými úpravami. Jediným účelom týchto pozemkových úprav však bolo zrušenie akéhokoľvek spoluvlastníctva k lesom podľa listu vlastníctva č. XXX. Tak Okresný úrad v Kežmarku, pozemkový a lesný odbor, očividne konal výlučne z toho dôvodu, aby sa dedičom medzičasom zomrelého I. Q. zaistilo zdanie výlučného vlastníctva tej ideálnej časti lesa o veľkosti 1/5, ktorú zdedili. O takomto postupe Okresného úradu v Kežmarku, pozemkového a lesného odboru, sa dozvedel z okolností, že proti tomuto postupu márne protestoval spoluvlastník L.I. B.. Citovaným úkonom preto Okresný úrad v Kežmarku, pozemkový a lesný odbor, prekročil svoju právomoc.

4. Uznesením zo dňa 18.06.2020 č.k. 4C 55/2019-50 Okresný súd Kežmarok podľa ust. § 129 ods. 1 Civilného sporového poriadku vyzval žalobcu na opravu a doplnenie žaloby v lehote 15 dní od doručenia uznesenia. V uznesení súd podrobne rozviedol, prečo žalobu považuje za neúplnú a nezrozumiteľnú, ako ju treba doplniť a opraviť, a žalobcu poučil o možnosti žalobu odmietnuť v prípade jej neopravenia a nedoplnenia v stanovenej lehote. Uznesenie bolo žalobcovi riadne doručené dňa 02.07.2020.

5. Dňa 09.07.2020 bolo súdu doručené podanie žalobcu označené ako „Oprava žaloby...“. Týmto podaním žalobca doplnil žalobu o tvrdenia, že les vedený pôvodne na z listu vlastníctva č. XXX bol vo výlučnom vlastníctve J. K., zomrelého v roku 1955, ktorý ho poručil svojim piatim deťom, o.i. aj jeho otcovi, J. K., a jeho sestre, R. Š., rod. K.. Právny predchodca žalovaných vlastníctvo k lesu získal ako jediný dedič, ktorý poprel existenciu ostatných oprávnených dedičov, dedením po neb. R. Š., rod. K.. Od 05.05.1998 vlastníci parciel na liste vlastníctva č. XXX na základe dohody o užívateľských právach s Vojenskými lesmi a majetkami, o.z. Kežmarok, získali užívateľské právo a založili Pozemkové spoločenstvo Slovenská Ves. Toto pozemkové spoločenstvo Okresný úrad Kežmarok v roku 2011 neprizval k pozemkovým úpravám, ktorými spoločnú nehnuteľnosť rozdelil a svojvoľne prideliť do výlučného vlastníctva rôznym uskupeniam spoluvlastníkov, vrátane žalovaných. Preto nemožno pochybovať, že novovytvorené vlastnícke listy žalovaných odporujú zákonu a musia byť zrušené. Žalobné žiadosti upravil nasledovne:

„A. Sú d u r č u j e, že dedičia poručiťeľa I. Q. sú spoluvlastníkmi parciel, ktoré boli evidované na liste vlastníctva č. XXX, Okres Q., Obec: T. L., Katastrálne územie: T. L., ktoré v roku 2003 vydal Katastrálny úrad v Prešove, 703 Správa katastra Kežmarok, parcely registra „...“ evidované na mape určeného operátu o celkovej výmere 147 256 m²... Každý iný list vlastníctva, na ktorom sú tieto pozemky evidované, sa zrušuje. Sú d p r i k a z u j e žalovanej v 6. rade, aby Okresnému úradu Kežmarok, pozemkovému a lesnému odboru, na adrese Dr. Alexandra 61, Kežmarok, nariadila, aby s rešpektovaním spoluvlastníctva zmienenej nehnuteľností podľa listu vlastníctva č. XXX z 29.9.2003 evidoval na spoločnej nehnuteľnosti všetkých súčasných spoluvlastníkov nehnuteľnosti, t.j. aj tých, ktorí sú v súčasnosti dedičmi už zomrelých spoluvlastníkov nehnuteľnosti tohto listu vlastníctva.

„B. Sú d u r č u j e, že žalovaná v 6. rade úkonom Okresného úradu v Kežmarku, pozemkov a lesný odbor, Dr. Alexandra 61, 060 01 Kežmarok, prekročila svoju právomoc, keď zrušil spoluvlastníctvo vtedy evidované na liste vlastníctva č. XXX, Okres: Q., Obec: T. L., Katastrálne územie T. L., ktorý

dňa 29.9.2003 vydal Katastrálny úrad v Prešove, 703 Správou katastra Kežmarok: parcely registra „, evidované na mape určeného operátu o celkovej výmere 147 256 m².

Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR, Dobrovičová 12, 812 66 Bratislava, je do 3 dní od právoplatnosti rozsudku povinná žalobcovi odoslať mu list nasledujúceho znenia: „Okresný úrad v Kežmarku, pozemkový a lesný odbor, Dr. Alexandra 61, 060 01 Kežmarok, v rozpore so zákonom pod zámkou vykonania pozemkových úprav zrušil podielové spoluvlastníctvo k lesu o výmere 147.256 m². Za popísané prekročenie právomoci sa Slovenská republika tam pôvodne evidovaným spoluvlastníkom ospravedlňuje“.

Slovenská republika je p o v i n n á uhradiť žalobcovi nemajetkovú ujmu, spôsobenú prekročením právomoci svojho orgánu verejnej správy, vo výške 10.000 eur. Uvedenú finančnú náhradu nemajetkovej ujmy žalobca rozdelí ostatným spoluvlastníkom, s výnimkou dedičov I. Q., úmerne podľa veľkosti ich podielu.

Dedičia lesa I. Q., spoluvlastníka ideálneho podielu 1/5 nehnuteľnosti, sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne žalobcovi uhradiť nájomné za nimi neoprávnené užívanie lesného pozemku v cene 51,51 eur/ha ročne počnúc rokom 2018, teda 151,70 eur/rok s úrokom 5% ročne od 1.1.2018 do splatenia. Ak žalovaní záväzok splatia v lehote dlhšej ako rok, sú úroky splatné koncom každého roka. Uvedené nájomné žalobca rozdelí ostatným spoluvlastníkom, s výnimkou dedičov I. Q., úmerne podľa veľkosti podielu“.

6. Uznesením č.k. 4C 55/2019 - 60 zo dňa 28.08.2020 Okresný súd Kežmarok žalobu podľa § 129 ods. 3 Civilného sporového poriadku, tzn. z dôvodu, že žalobca žalobu v stanovenej lehote neopravil a nedoplnil tak, ako ho súd poučil, odmietol. Súd vyslovil názor, že žalobu pre absenciu úplného a zrozumiteľného opísania rozhodujúcich skutočností a vymedzenia žalobných návrhov, a tým pre nezrozumiteľnosť vymedzenia predmetu konania, nemôže vecne prejednať.

7. O odvolaní podanom žalobcom proti tomuto uzneseniu Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 10Co 3/2021 - 82 zo dňa 28.01.2021 rozhodol tak, že zrušil celé napadnuté uznesenie o odmietnutí žaloby a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Skonštatoval o.i., že : „30. ... dospel k záveru, že v prejednávanej veci neboli splnené podmienky pre odmietnutie podania žalobcu vcelku. Úlohou súdu prvej inštancie bude preto konať vo veci v tej časti, kde tak, ako uviedol odvolací súd vyššie, je petit návrhu úplný, zrozumiteľný a vykonateľný, a naopak v tej časti, kde nespĺňa tieto atribúty tento petit odmietnuť, resp. postúpiť vec na prejednanie po zastavení tejto časti orgánu do právomoci ktorého patrí“.

8. Uznesením zo dňa 02.06.2021 č.k. 4C 55/2019 - 91 Okresný súd Kežmarok podľa § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku vyzval všetkých pôvodne žalobcom označených žalovaných na vyjadrenie k žalobe, jeho dopĺňujúcemu vyjadreniu a predloženým listinným dôkazom v lehote 15 dní od doručenia uznesenia s prílohami.

9. Pôvodní žalovaní v 3. - 5. rade podaniami doručenými súdu 06.07.2021 namietli nedostatok svojej pasívnej vecnej legitímácie v konaní s odôvodnením, že nie všetci dedičia po poručiteľovi I.L. Q. vedenom na liste vlastníctva č. XXX k. ú. T. L. sú stali spoluvlastníkmi pozemkov vedených pôvodne na tomto liste vlastníctva, v súčasnosti na liste vlastníctva č. XXXX a č. XXXX k.ú. T. L.. Predložili výpisy z listov vlastníctva č. XXXX a č. XXXX z roku 2011s tým, že na týchto listoch nie sú vedení ako spoluvlastníci nehnuteľnosti. Preto žalobu žalobcu proti nim považujú za nedôvodnú.

10. Pôvodná žalovaná v 6. rade (aktuálne žalovaná v procesnom postavení žalovanej v 3. rade) podaním doručeným súdu dňa 16.07.2021 navrhla žalobu zamietnuť. Uviedla, že žalobca ako vlastník nehnuteľností vedených na č liste vlastníctva č. XXX k. ú. T. L. nebol na svojich právach nijako ukrátený. Poprela tvrdenie žalobcu, že by Pozemkové spoločenstvo Slovenská Ves doposiaľ existovalo, a tiež že by v prípade nehnuteľností vedených na liste vlastníctva č. XXX sa bolo jednalo o spoločnú nehnuteľnosť ako osobitný inštitút spoluvlastníctva spojený s pozemkovým spoločenstvom, upravený zákonom č. 97/2013 Z. z. o pozemkových spoločenstvách. Uviedla, že išlo o tzv. spoločne obhospodarovanú nehnuteľnosť, nie o spoločnú nehnuteľnosť, pri ktorej členovia pozemkového spoločenstva majú zachované výlučné vlastníctvo ku konkrétnemu pozemku (nie o ideálne podiely). Poukázala na to, že na bývalom liste vlastníctva č. XXX nebola v časti C poznámka, že by sa jednalo o spoločnú nehnuteľnosť. Poukázala na výpis z registra pozemkových spoločenstiev, z ktorého je zrejmé, že Pozemkové spoločenstvo Slovenská Ves bolo 30.06.2014 zrušené. Ďalej uviedla, že niet pochyb, že list vlastníctva č. XXX bol zrušený v rámci konania ROEP, tzn. konania o obnove evidencie niektorých

pozemkov a právnych vzťahov k nim, a v rámci tohto konania boli nehnuteľnosti zapísané na nové listy vlastníctva č. XXXX a č. XXXX. Celé konanie ROEP prebehlo ešte pred pozemkovými úpravami a príslušným orgánom bol katastrálny odbor. Preto k dôvodom zrušenia listu vlastníctva č. XXX a vzniku nových listov č. XXXX a č. XXXX sa nevie vyjadriť. Okresný úrad Kežmarok, pozemkový a lesný odbor, príslušný na konanie o pozemkových úpravách podľa zákona č. 330/1991 Z.z. o pozemkových úpravách, ktoré boli v k.ú. T. L. nariadené rozhodnutím č. 705-001/2002- Ing. KP zo dňa 07.01.2002, právoplatným dňa 15.02.2002, len prevzal platné údaje z katastra tak, ako boli zapísané v rámci konania ROEP. Preto sa nevie vyjadriť k dôvodom zániku pôvodného listu vlastníctva č. XXX. V rámci konania o pozemkových úpravách v Slovenskej Vsi boli vykonané všetky etapy spracovania PPÚ riadne, v súlade so zákonom prerokované, doručené, zverejnené a schválené, s možnosťou podať voči jednotlivým etapám opravný prostriedok. Žalobca ostal v celom tomto konaní pasívny, svoje práva si nijako neuplatnil, pričom mu bolo od začiatku konania známe, že do konania vstupuje ako spoluvlastník nehnuteľností evidovaných na listoch vlastníctva č. XXXX a č. XXXX. Účastníkmi konania o pozemkových úpravách boli len pôvodní žalovaní v 1. a 2. rade, žalobca, a Slovenská republika (SPF). V konaní bola zachovaná zásada primeranosti nových pozemkov, a to ako vo vzťahu k výmere, tak aj hodnote nových pozemkov. V konaní neboli porušené žiadne zákonné ustanovenia. Podľa údajov RPS žalobca bol spoluvlastníkom 11 parciel o výmere 17.623,68 m² a podľa údajov nového stavu je spoluvlastníkom jedného nového pozemku CKN č. 5050/3 s vlastníckym podielom zodpovedajúcim výmere 17.616,11 m² vedeného na liste vlastníctva č. XXXX k. ú. T. L.. Nový pozemok je pritom druhom, výmerou, bonitou, polohou a hospodárskym stavom primeraný pôvodným pozemkom.

11. Žalovaní v 1. a 2. rade podaním doručeným súdu dňa 19.07.2021 navrhli žalobu zamietnuť. Uviedli, že žaloba vychádza z nepodložených tvrdení a nemá právny základ. Žalobca sa žalobou podanou proti nim len špekulatívnym spôsobom domáha vlastníctva, ktoré nie je spochybniteľné, a ktoré vychádza z právoplatného dedičského rozhodnutia po poručiťelovi I. Q. sp.zn. 4D 367/07, Dnot 244/07, a z rozhodnutia Okresného úradu Kežmarok, odboru pozemkového a lesného, o pozemkových úpravách č. OÚ-KK-PLO/2016-379-114-CHM zo dňa 02.11.2016. Nie je im jasné, z akého dôvodu sa žalobca domnieva, že Okresný úrad Kežmarok, odbor pozemkový a lesný, prekročil svoju právomoc. Zastávajú názor, že tento orgán postupoval podľa zákona č. 330/1991 Z.z. o pozemkových úpravách.

12. Uznesením zo dňa 05.10.2021 č.k. 4C 55/2019- 153 súd podľa § 167 ods. 3 Civilného sporového poriadku vyzval žalobcu na vyjadrenie k vyjadreniam žalovaných k žalobe. Podaním doručeným súdu dňa 25.10.2021, v spojení s podaním doručeným dňa 28.10.2021 žalobca zobral žalobu voči pôvodným žalovaným v 3., 4., a 5. rade späť. Späťvzatie odôvodnil tak, že dňa 11.10.2021 prevzal vyjadrenia žalovaných vo veci, ku ktorým títo priložili i listy vlastníctva. Tak prvýkrát videl listy vlastníctva č. XXXX a č. XXXX. Skonštatoval, že ide o listy vlastníctva, ktorými je z akéhosi záhadného dôvodu v celom rozsahu nahradený pôvodný list vlastníctva č. XXX. Až z citovaných listov č. XXXX a č. XXXX zistil, že celý podiel pôvodného vlastníka I. Q. o veľkosti 1/5 zdedili rovným dielom pôvodní žalovaní v 1. a 2. rade. S ohľadom na túto skutočnosť je účasť žalovaných v 3. - 5. rade v konaní zbytočná. Preto berie svoju žalobu voči týmto žalovaným späť a žiada, aby súd konanie voči týmto žalovaným zastavil. Na žalobe proti ostatným žalovaným zotrval. Uviedol, že zákon o pozemkových úpravách má viac paragrafov a ani ostatní spoločníci, napr. p. B., s pozemkovými úpravami nesúhlasili a nedostali možnosť vyjadriť sa.

13. Uznesením č.k. 4C 55/2019 - 166 zo dňa 18.02.2022, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 25.03.2022, Okresný súd Kežmarok zastavil konanie žalobcu voči pôvodným žalovaným v 3., 4., a 5. rade. Naďalej súd tak konal iba o žalobe žalobcu proti ostatným žalovaným v procesnom postavení tak, ako je to uvedené v záhlaví tohto rozhodnutia.

14. V priebehu ďalšieho konania súd lustráciou v Registri obyvateľov SR zistil, že žalobca dňa 30.03.2022 zomrel.

15. Podľa § 63 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z Civilného sporového poriadku (ďalej len „Civilný sporový poriadok“) ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť alebo či v ňom môže pokračovať.

16. Podľa § 63 ods. 2 Civilného sporového poriadku v konaní súd pokračuje najmä vtedy, ak ide o majetkový spor. Súd rozhodne, že v konaní pokračuje s dedičmi strany, prípadne s tými, na ktorých

podľa výsledku dedičského konania prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to len čo sa skončí dedičské konanie.

17. Podľa § 63 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak to povaha sporu pripúšťa, môže sa v konaní pokračovať aj pred skončením dedičského konania.

18. Podľa cit. právnej úpravy v prípade smrti fyzickej osoby počas civilného sporového konania súd má možnosť konanie zastaviť alebo v konaní pokračovať. Rozhodnutie pritom vždy závisí od posúdenia povahy sporu. Povahou sporu sa rozumie povaha hmotných práv a povinností, o ktoré v konaní ide, čo vyplýva práve z toho, že procesné nástupníctvo sa odvodzuje od nástupníctva hmotnoprávneho (uznesenie Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 22 Cdo 368/2012). Z hmotných práv, ktoré zanikajú smrťou poručiteľa ako oprávneného, sú to najmä práva osobnostné, vzťahujúce sa k základným atribútom ľudskej osobnosti, a práva osobné, týkajúce sa prejavov osobnej povahy. Tak napr. právo na ochranu osobnosti je rýdzo osobnej povahy a zaniká smrťou fyzickej osoby (porovnaj napr. Zborník III, s. 179, 180,202; R 53/1996). Rovnako napr. aj právo na opravu uverejnených nepravdivých údajov podľa § 7 zákona č. 167/2008 Z.z. o periodickej tlači a agentúrnom spravodajstve (porovnaj napr. R 95/1998). Judikatúra tiež ustálila, že za povahu veci, ktorá neumožňuje pokračovať v konaní v prípade smrti strany, treba považovať napr. aj konanie o nároku na zadosťučinenie za nemajetkovú ujmu. Naproti tomu práva a povinnosti majetkovej povahy zásadne smrťou fyzickej osoby nezanikajú a prechádzajú na právneho nástupcu. Výnimku tvoria majetkové práva a povinnosti, u ktorých tak stanovuje zákon (napr. právo na bolestné, právo na sťaženie spoločenského uplatnenia), alebo ktoré boli viazané na osobu poručiteľa (napr. vecné bremeno svedčiace len poručiteľovi a pod). Preto aj v prípade majetkových práv súd v takýchto prípadoch konanie zastaví. V konaní súd môže pokračovať najmä vtedy, ak ide o majetkový spor, a to s dedičmi strany, prípadne s tými, na ktorých podľa výsledku dedičského konania prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide. Pokračovať v konaní pritom súd môže v zásade až po skončení konania o dedičstve, avšak odsek 3 komentovaného ustanovenia umožňuje súdu pokračovať aj pred skončením konania o dedičstve.

19. V prejednávanej veci súd za účelom rozhodnutia o ďalšom procesnom postupe v konaní po smrti žalobcu požiadal Okresný súd Bratislava II., príslušný podľa adresy posledného pobytu poručiteľa, o predloženie rozhodnutí v dedičskej veci po neb. žalobcovi (§ 185 ods. 2 Civilného sporového poriadku). Z uznesenia Okresného súdu Bratislava II. č.k. 51D 264/2022 - 115, Dnot 42/2022, zo dňa 20.06.2022 súd zistil, že konanie po neb. S. Z. K. A., rod. K., nar. XX.X.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom Q. XXXX/XX, P. - I.S., bolo podľa ust. § 188 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku zastavené (Výrok I.) a nepatrný majetok poručiteľa vo všeobecnej hodnote 836,58 eur bol vydaný synovi poručiteľa, J. K. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX/XX, P. - V. R., ktorý sa postaral o pohreb poručiteľa (Výrok II.). Uznesenie v spojení s opravným uznesením zo dňa 24.08.2022 nadobudlo právoplatnosť dňa 04.10.2022. Podľa výroku tohto uznesenia majetok nepatrnej hodnoty vydaný synovi poručiteľa pozostával z nehnuteľností v k.ú. T. L., obec T. L., Okres Q., zapísaných na liste vlastníctva č. XXX ako parcela registra „.“ č. XXXX/X - orná pôda o výmere 980 m2 vedená na poručiteľa pod B21 v podiele 3/20- in k celku, a na liste vlastníctva č. XXXX ako parcela registra „A.“ č. 5050/3 - lesný pozemok vo výmere 87032 m2, vedená na poručiteľa pod B4 v podiele 17624/87071- in k celku.

20. Podľa ust. § 165 Civilného mimosporového poriadku, účastníkmi konania o dedičstve sú tí, o ktorých sa možno dôvodne domnievať, že sú poručiteľovými dedičmi.

21. Podľa § 166 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku ak má dedičstvo pripadnúť štátu ako odúmrt', je účastníkom štát.

22. Podľa ust. § 167 Civilného mimosporového poriadku, ak má byť konanie zastavené preto, že poručiteľ zanechal majetok nepatrnej hodnoty, je účastníkom aj ten, kto sa postaral o poručiteľov pohreb.

23. Podľa § 188 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku ak poručiteľ zanechal majetok nepatrnej hodnoty alebo ak majetok poručiteľa nedosahuje výšku primeraných nákladov spojených s pohrebom poručiteľa, môže ho súd vydať tomu, kto sa postaral o pohreb, a konanie o dedičstve zastaviť.

24. Účastníkmi dedičského konania po poručiteľovi, a teda aj jeho procesnými nástupcami sú tí, ktorých Civilný mimosporový poriadok za účastníkov označuje. Tento procesný predpis pritom rozlišuje medzi

účastníkmi konania, ktorých je možné dôvodne považovať za dedičov poručiteľa, a osobou, ktorá sa stala účastníkom dedičského konania preto, lebo sa postarala o poručiťelov pohreb. Podľa ustálenej judikatúry vlastníctvo k veciam tvoriacim nepatrný majetok poručiťela nenadobúda osoba, ktorá sa postarala o pohreb poručiťela dedením, ale rozhodnutím štátneho orgánu (štátneho notárstva, súdu a pod). K vydaniu majetku poručiťela takejto osobe dochádza právoplatnosťou rozhodnutia, ktorým štátny orgán majetok poručiťela vydáva a súčasne dedičské konanie zastavuje. Účelom ust. o § 188 ods. 3 Civilného sporového poriadku je skrátiť a zjednodušiť dedičské konanie v prípade, že poručiťel zanechal iba nepatrný majetok v pomere k nákladom spojeným s jeho pohrebom. Nepatrný majetok sa tak vydáva tomu, kto sa postaral o pohreb poručiťela, pričom nie je rozhodné, v akom vzťahu bola táto osoba voči poručiťelovi a z akého dôvodu hradila náklady spojené s pohrebom. Obstarávateľ pohrebu, ktorému bol nepatrný majetok štátnym orgánom vydaný, nevstupuje do práv poručiťela ako jeho dedič, aj keby inak patril do okruhu jeho dedičov. Jeho postavenie je dané ust. § 167 Civilného mimosporového poriadku (porovnaj napr. Z IV., r. 1986, s.814, R 18/ 1986).

25. Na podporu tohto právneho záveru súd poukazuje napr. aj na aktuálnejšie uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.02.2018, sp. zn. 4Obo 25/2016, ktoré odkazuje na rokmi ustálenú judikatúru, a podľa ktorého: „...31. Ak je dedičské konanie zastavené z dôvodu, že poručiťel zanechal len majetok nepatrnej hodnoty, je potrebné vychádzať zo záveru, že vydaný majetok nepatrnej hodnoty osobe, ktorá sa postarala o poručiťelov pohreb, nie je nadobudnutý titulom dedenia, ale titulom rozhodnutia súdu (§ 132 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov), pričom takáto osoba nemusí byť ani osobou, o ktorej sa možno dôvodne domnievať, že je poručiťelovým dedičom, zároveň platí, že takáto osoba nevstupuje ani do práv a povinností poručiťela, a teda nie je jeho právnym nástupcom (R 18/1986), rovnako ako ostatní účastníci dedičského konania, ktoré bolo zastavené z dôvodu majetku poručiťela nepatrnej hodnoty (§ 188 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok), keďže v takomto konaní sa ani neprikrčilo k zisťovaniu dedičského práva a k stanoveniu dedičských podielov (II.ÚS/525/2013). Platí teda, že dedičia, s ktorými by súd v prejednávanej veci mohol konať ako s právnymi nástupcami žalobcu, neboli v dedičskom konaní určení.“

26. Obdobne tiež napr. podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obo 1/2019 zo dňa 30.04.2020, ktorý rieši obdobnú situáciu, a v ktorom v plnom rozsahu poukazuje na uznesenie NS SR sp. zn. 4Obo 25/2016, a v ktorom súd o. i. uvádza: „...odvolací súd dospel k záveru, že síce M. U. a U. U. boli účastníkmi dedičského konania po nebohej žalobkyni, ale odvolací súd s nimi nemôže konať ako s právnymi nástupcami žalobkyne, nakoľko neboli v dedičskom konaní určení ako dedičia, ani na nich podľa výsledku dedičského konania neprešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to ani v dodatočnom konaní o dedičstve, ktoré bolo právoplatne skončené“.

27. Žalobca sa žalobou vo vzťahu k časti A petíu žaloby v jej konečnej úprave domáhal, aby súd určil vlastnícke právo k nehnuteľnostiam vedeným pôvodne na liste vlastníctva č. XXX k.ú. T. L. dedičom I. Q. (nakoniec aj samotnú žalobu nazval ako žalobu o určenie vlastníckeho práva), a aby žalovaná v 3. rade nariadila Okresnému úradu Kežmarok, pozemkovému a lesnému odboru, aby evidoval spoluvlastníctvo nehnuteľností podľa zápisu na tomto liste vlastníctva č. XXX zo dňa 29.09.2003, vrátane spoluvlastníctva dedičov už zomrelých spoluvlastníkov nehnuteľnosti. Vymedzenie predmetu tejto žalobnej žiadosti žalobca na výzvu súdu prvej inštancie nijako nedoplnil a neopravil. Súd tu vychádzal z právnych záverov vyslovených Krajským súdom v Prešove v zrušujúcom uznesení zo dňa 28.01.2021 č.k. 1Co 3/2021 (bod 27. odôvodnenia), podľa ktorých v prejednávanej veci ide nepochybne o nárok na určenie vlastníckeho práva dedičov, žalobca sa v mene dedičov domáha určenia spoluvlastníctva, pričom sa jedná o všetky nehnuteľnosti evidované na liste vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie T. L., a to parcely registra „F. evidované na mape určeného operátu o celkovej výmere 147256 m². Súd tak prijal záver, že v súvislosti s touto žalobnou žiadosťou žalobcu voči žalovaným ide o spor o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktorý nepochybne je sporom majetkovým, za ktorý treba považovať všetky určovacie žaloby, predmetom ktorých je peniazmi ocenené súkromné subjektívne právo sporových strán. Vychádzajúc z cit. § 63 Civilného sporového poriadku súd v majetkových sporoch zásadne pokračuje v konaní s dedičmi strany, prípadne s tými, na ktorých podľa výsledku dedičského konania prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide. V prejednávanej veci dedičské konanie po zomrelom žalobcovi skončilo právoplatným rozhodnutím súdu, ktorým súd vydal nepatrný majetok poručiťela osobe, ktorá sa postarala o jeho pohreb. Podľa vyššie uvedenej judikatúry obstarávateľ pohrebu, ktorému bol nepatrný majetok štátnym orgánom vydaný, nevstupuje do práv poručiťela ako jeho dedič, aj keby inak patril do okruhu jeho dedičov. Nie je teda

dedičom poručiťa a v takomto prípade nedochádza ani k dedeniu. Syn žalobcu J. K., nar.XX.XX.XXXX, tak síce bol účastníkom dedičského konania po nebohom žalobcovi. Nebol však v dedičskom konaní určený ako jeho dedič, nevstúpil do práv a povinností poručiťa, a nie je preto ani právnym nástupcom poručiťa, s ktorým by súd mohol v tomto majetkovom spore pokračovať. Keďže dedič žalobcu (ktorý by inak ako syn patril do okruhu jeho dedičov), s ktorým by súd v predmetnom majetkovom spore mohol konať ako s jeho právnym nástupcom nebol v právoplatne skončenom dedičskom konaní určený ako dedič poručiťa, súd konanie o tomto majetkovom spore zastavil.

28. Žalobou v nadväznosti na časť B žalobnej žiadosti sa žalobca domáha určenia, že žalovaná v 3. rade (Slovenská republika) konaním Okresného úradu Kežmarok, pozemkového a lesného odboru, prekročila svoju právomoc, keď pod zámienkou vykonávania pozemkových úprav bolo zrušené spoluvlastníctvo evidované na liste vlastníctva č. XXX k.ú. T. L., uloženia povinnosti žalovanej v 3. rade za toto prekročenie právomoci týmto orgánom sa žalobcovi ospravedlniť a zaplatiť mu nemajetkovú ujmu vo výške 10.000 eur. Žalobca na výzvu Okresného súdu Kežmarok žalobu ani v tejto časti neopravil a nedoplnil. Aj tu súd vychádzal z právnych záverov vyslovených Krajským súdom v Prešove v zrušujúcom uznesení zo dňa 28.01.2021 č.k. 10Co 3/2021 (bod 27. odôvodnenia), podľa ktorých zo žaloby žalobcu nepochybne vyplýva, že žalobca svoj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, resp. náhradu škody, odvodzuje od pochybenia Okresného úradu v Kežmarku, odboru pozemkového a lesného, dostatočne úplne a zrozumiteľne opísaného v žalobe. Podľa žaloby žalovaným subjektom v tejto časti žaloby je Slovenská republika, v zastúpení Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka. Žalobca v žalobe namietal postup Okresného úradu v Kežmarku, odboru pozemkového a lesného, v konaní o pozemkových úpravách v k.ú. T. L. (bez bližšej špecifikácie), ktorý mal viesť k zrušeniu zápisu právnych vzťahov (listov vlastníctva) k pozemkom pôvodne vedeným na liste vlastníctva č. XXX a vytvoreniu nových právnych vzťahov k pozemkom zapísaným na listoch vlastníctva č. XXXX a č. XXXX. Žalobca spolu so žalobou predložil súdu o.i aj písomnú odpoveď Ministerstva vnútra SR zo dňa 11.11.2019, z ktorej vyplýva, že žalobca dňa 08.11.2019 podal na toto ministerstvo písomnú žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ktorú odôvodnil tak, že škoda mu bola spôsobená v dôsledku pozemkových úprav vykonaných pozemkovým a lesným odborom Okresného úradu Kežmarok. Túto žiadosť Ministerstvo vnútra SR postúpilo na vybavenie Ministerstvu pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR. Vychádzajúc tak z právneho názoru odvolacieho súdu a obsahu spisu súd pri posudzovaní právnej povahy sporu žalobcu proti žalovanej v 3. rade ako štátu pre účely právneho nástupníctva v tomto spore na strane žalobcu, povahu tohto sporu posúdil tak, že sa jedná o spor o právo na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej žalobcovi postupom orgánu verejnej moci v súvislosti s pozemkovými úpravami, ktoré môže mať svoj právny základ v ustanoveniach osobitného zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej už len „Zákona č. 514/2003 Z.z.“), prípadne v ust. § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka týkajúcich sa ochrany osobnosti.

29. K povahe sporu v tejto časti súd len dodáva, že podľa konštantnej judikatúry Ústavného súdu SR a všeobecných súdov SR Zákon č. 514/2003 Z.z. je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku zákonom lex specialis (osobitným zákonom). Občiansky zákonník je tak vo vzťahu k Zákonu č. 514/2003 Z.z. zákonom lex generalis (všeobecnou právnou úpravou). To v praxi znamená, že ak je vzťah medzi fyzickou osobou a štátom v súvislosti s výkonom verejnej moci upravený osobitným Zákonom č.514/2003 Z.z., nie je dôvod použiť aplikáciu všeobecného predpisu, t.j. aplikáciu ustanovení § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka (porovnaj napr. uznesenie Ústavného súdu SR č.k. I. ÚS 137/07-15 zo dňa 23.08.2007, rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 12Co 44/2017 zo dňa 23.01.2018 v spojení s uznesením ÚS SR č.k. II. ÚS 259/2018-13 zo dňa 23.05.2018, rozsudok Krajského súdu Bratislava sp.zn. 2Co 433/2012 zo dňa 29.05.2013 v spojení s uznesením Ústavného súdu SR č.k. II. ÚS 516/2016-11 zo dňa 23.06.2016, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo 176/2012 zo dňa 26.09.2013, uznesenie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co 77/2014 zo dňa 27.02.2014). Podľa tejto judikatúry v občianskoprávných vzťahoch sa uplatňuje všeobecná zásada, podľa ktorej za škodu (resp. nemajetkovú ujmu) zodpovedá ten, kto ju spôsobil. Z tejto zásady existujú výnimky len v prípadoch výslovne uvedených v zákone. Tieto výnimky možno definovať ako prípady, v ktorých zákon zakotvuje zodpovednosť za škodu spôsobenú niekým iným ako zodpovedným subjektom. Ide napríklad o škodu spôsobenú osobami, ktoré nemôžu posúdiť následky svojho konania, v prípade ktorých nie sú za škodu zodpovedné tieto osoby, ale tí, ktorí zanedbali povinnosť náležitého dohľadu nad nimi (§ 422 Občianskeho zákonníka). Ďalšou výnimkou je napr. tiež zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, lebo za túto škodu zodpovedá prevádzateľ motorového vozidla, aj keď on sám

škodu nespôsobil (§ 427 Občianskeho zákonníka). Medzi takéto výnimky patrí aj Zákon č. 514/2003 Z.z., podľa ktorého za škodu spôsobenú niektorým orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci nezodpovedá orgán verejnej moci ako právnická osoba, ale sám štát. Pritom je zrejmé, že orgán verejnej moci a štát sú odlišnými subjektami práva. Znamená to, že bez ohľadu na skutočnosť, ktorý orgán verejnej moci škodu spôsobil, zodpovedným subjektom je štát. Túto výnimku zo všeobecnej zásady občianskoprávnej zodpovednosti za škodu však možno uplatniť len v medziach pôsobnosti Zákona č. 514/2003 Z.z., teda iba na prípady, v ktorých škoda bola spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci. Preto pokiaľ sa na vzťah medzi žalobcom ako fyzickou osobou a žalovanou v 3. rade jako štátu v súvislosti s výkonom verejnej moci vzťahuje Zákon č. 514/2003 Z.z., niet dôvodu na aplikáciu všeobecného právneho predpisu, t.j. na aplikáciu ustanovení § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. V opačnom prípade prichádza do úvahy aj aplikácia ustanovení § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka.

30. Vzhľadom na uvedené závery súd v tejto časti žalobnej žiadosti v súlade s judikatúrou prijal záver, že právo na primerané zadostučinenie za nemajetkovú ujmu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci podľa Zákona č. 514/2003 Z.z. je vždy späté s osobou, ktorej takéto nemajetková ujma vznikla. Toto právo má osobný charakter, smrťou žalobcu zaniká, a preto takéto povaha sporu neumožňuje súdu pokračovať v konaní aj po smrti osoby, ktorej právo patrilo. Nemožno mať pochyb, že rovnako aj právo na zadostučinenie za nemajetkovú ujmu založené ust. § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka podľa ustálenej judikatúry je právom osobnej povahy a smrťou fyzickej osoby zaniká. Preto súd konanie o žalobe žalobcu proti žalovaným aj o zadostučinenie za nemajetkovú ujmu, ktoré má rýdzo osobnú povahu, z dôvodu jeho zániku smrťou žalobcu zastavil.

31. Na podporu svojho názoru o právnej povahe práva na zadostučinenie za nemajetkovú ujmu podľa Zákona č. 514/2003 Z.z. súd poukazuje napr. na viaceré rozhodnutia súdov Českej republiky. Porovnaj napr. rozsudok Veľkého senátu Najvyššieho súdu ČR zo dňa 12.11.2008, sp. zn. 31 Cdo 3161/2008, uznesenie Najvyššieho súdu ČR zo dňa 26.01.2011, sp. zn. 30Cdo 3394/2010. Podľa týchto rozhodnutí právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vzniká vtedy, keď morálna satisfakcia ako rýdzo osobné právo k vyváženiu a zmierneniu nepriaznivých následkov protiprávneho zásahu do osobnostných práv nepostačuje. Toto vyjadrenie peňažným ekvivalentom spôsobuje, že ide o osobné právo majetkovej povahy. Najvyšší súd Českej republiky v prípadoch nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v zmysle ust. § 31a zákona č. 82/1998 Sb (obdobného ust. § 17 Zákona č. 514/2003 Z.z.) vyjadril právny názor, podľa ktorého žiadosť o primerané zadostučinenie za vzniknutú nemajetkovú ujmu v sebe zahŕňa nie len požiadavku na zaplatenie určitej peňažnej čiastky, ale predovšetkým morálne odškodnenie za nesprávny úradný postup orgánov verejnej moci v podobe konštatovania porušenia práva. Nárok na zadostučinenie za vzniknutú nemajetkovú ujmu je nárokom osobnej povahy, ktorý môže uplatniť výlučne poškodený účastník. Svojou povahou je veľmi úzko spätý s poškodenou osobou a má za účel formu konštatovania porušenia práva a popripade primeraným finančným obnosom zmierniť nemajetkovú ujmu spôsobenú účastníkovi konania nesprávnym úradným postupom. Po smrti fyzickej osoby tak už nemôže plniť svoj účel.

32. Rovnaký právny názor vyjadril napr. aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 4Cdo 303/2021 zo dňa 23.02.2022, podľa ktorého „...právo na zadostučinenie podľa citovaných ustanovení je svojou povahou úzko späté s postihnutou fyzickou osobou; má osobný charakter predovšetkým preto, že cieľom tejto satisfakcie je medzi oprávneným subjektom a povinným subjektom primerane vyvážiť a zmierniť nemajetkovú ujmu vzniknutú fyzickej osobe (poškodenému). Smrťou oprávnenej osoby preto povinnosť poskytnúť zadostučinenie zaniká, pretože táto povinnosť je osobne viazaná na túto osobu, takže neprechádza na ďalšie osoby. Procesným dôsledkom toho je, že ak zomrie v priebehu súdneho konania „o náhradu nemajetkovej ujmy“ podľa zákona č. 514/2003 Z. z. oprávnená osoba, ktorej mala byť spôsobená škoda (či už nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom), musí byť konanie podľa § 63 ods. 1 v spojení s § 438 ods. 1 CSP zastavené, pretože vzhľadom k povahe veci nemožno v súdnom konaní pokračovať.“

33. Určitou verifikáciou názoru o osobnej povahe nároku na zadostučinenie podľa ustanovení Zákona č. 514/2003 Z.z. je aj ust. § 17 ods. 2 a ods. 3 tohto zákona, ktoré ustanovujú, že v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak a výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom

žije a pracuje, závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Predmetné ustanovenie sa teda zaoberá pojmami „poškodený“, „vznikli poškodenému“, „osoba poškodeného“, teda na osobný charakter uvedených nárokov odvodených z ustanovení Zákona č. 514/2003 Z.z.

34. Záverom súd len dodáva, že aj spor žalobcu proti žalovaným o zaplatenie nájomného je svojou povahou sporom majetkovým. Preto aj tu platí záver vyslovený súdom vyššie, podľa ktorého nakoľko dedič žalobcu (ktorý by inak ako syn patril do okruhu jeho dedičov), s ktorým by súd v predmetnom majetkovom spore mohol konať ako s jeho právnymi nástupcom nebol v právoplatne skončenom dedičskom konaní určený za dediča, súd konanie aj o tomto majetkovom spore zastavil.

35. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

36. Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

37. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania v prípade jeho zastavenia je súd povinný prihliadať na procesnú zodpovednosť strán na zastavení konania a tú stranu, ktorá svojím konaním zastavenie konania zavinila, zaviazat' na náhradu trov konania protistrane. V tomto prípade súd zastáva názor, že zavinenie na zastavení konania nemožno pričítať žiadnej zo strán. Žalobca v priebehu konania zomrel a niet právnych nástupcom, s ktorými by súd mohol v konaní pokračovať. Preto súd vyslovil, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti výrokom I. a II. tohto uznesenia možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom Okresného súdu v Kežmarok (§ 355 ods. 2 CSP v spojení s § 357 písm. a) a m) Civilného sporového poriadku).

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného úroku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie možno v odvolaní použiť len vtedy, ak:

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.